

2690**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 20 grudnia 2004 r.

w sprawie udzielania wyróżnień i przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych wobec funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Na podstawie art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb udzielania funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanym dalej „funkcjonariuszami”, wyróżnień, przeprowadzania wobec funkcjonariuszy postępowań dyscyplinarnych, wymierzania i wykonywania kar dyscyplinarnych oraz odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwość przełożonych w tych sprawach.

§ 2. 1. Władza dyscyplinarna, którą posiada Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwani dalej „przełożonymi”, obejmuje prawo do udzielania wyróżnień oraz prawo wszczynania postępowań dyscyplinarnych, rozstrzygania spraw dyscyplinarnych w drodze wydawania orzeczeń w tych sprawach oraz prawo wymierzania kar dyscyplinarnych i ich wykonywania.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego posiada władzę dyscyplinarną wobec wszystkich funkcjonariuszy.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego posiada władzę dyscyplinarną wobec funkcjonariuszy pełniących służbę w podległej jednostce organizacyjnej, z wyłączeniem funkcjonariuszy zajmujących stanowisko zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej.

§ 3. 1. Funkcjonariusz:

- 1) zajmujący stanowisko służbowe: zastępcy lub doradcy Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kierownika lub zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 2) będący rzecznikiem dyscyplinarnym,

3) przeniesiony do dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

4) oddelegowany do wykonywania zadań służbowych poza Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego

— podlega władzy dyscyplinarnej Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, z dniem przeniesienia albo delegowania, podlega władzy dyscyplinarnej kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, do której został przeniesiony albo delegowany.

Rozdział 2**Zasady i tryb udzielania wyróżnień**

§ 4. 1. Przełożony udziela funkcjonariuszowi wyróżnienia z własnej inicjatywy lub na wniosek.

2. Z wnioskiem o udzielenie funkcjonariuszowi wyróżnienia występuje:

- 1) bezpośredni przełożony funkcjonariusza — do kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której funkcjonariusz pełni służbę — do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 5. 1. Przełożony może udzielić funkcjonariuszowi wyróżnienia, o którym mowa w art. 101 pkt 1—3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, zwanej dalej „ustawą”.

2. Właściwość przełożonych oraz postępowanie w sprawach udzielania wyróżnień, o których mowa w art. 101 pkt 4—6 ustawy, regulują odrębne przepisy.

§ 6. 1. Wyróżnienia udziela się funkcjonariuszowi w sposób uroczysty.

2. Informację o udzielonym funkcjonariuszowi wyróżnieniu podaje się do wiadomości funkcjonariuszom jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której pełni on służbę, a na polecenie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego — wszystkim funkcjonariuszom.

3. Informację o udzielonym wyróżnieniu włącza się do akt osobowych wyróżnionego funkcjonariusza.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800 i Nr 267, poz. 2647.

Rozdział 3

Postępowanie dyscyplinarne

§ 7. Przełożony wymierza funkcjonariuszowi kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 146 ust. 1 ustawy, przy czym właściwym do wymierzenia kar dyscyplinarnych, określonych w art. 146 ust. 1:

- 1) pkt 7 i 8 ustawy — jest przełożony właściwy do mianowania na stopień;
- 2) pkt 6, 9 i 10 ustawy — jest Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 75 ustawy.

§ 8. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie naruszenia dyscypliny służbowej przez funkcjonariusza, w szczególności w przypadku:

- 1) odmowy wykonania albo niewykonania rozkazu lub polecenia służbowego, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, oraz przypadku gdy odmowa dotyczy wykonania polecenia, które nie pozostaje w związku z pełnieniem służby;
- 2) zaniechania wykonania czynności służbowej albo wykonania jej w sposób niedbały lub niezgodny z rozkazem lub poleceniem służbowym;
- 3) świadomego wprowadzenia w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę dla służby, szkodę funkcjonariuszowi albo innej osobie;
- 4) umyślnego naruszenia dóbr osobistych innego funkcjonariusza albo innej osoby, w czasie lub w związku z pełnieniem służby;
- 5) wprowadzenia się w stan ograniczający zdolność wykonywania obowiązków służbowych albo uniemożliwiający wykonywanie obowiązków służbowych;
- 6) zawinionej utraty broni służbowej lub amunicji, legitymacji służbowej, a także dokumentu zawierającego informacje stanowiące tajemnicę państwową albo służbową;
- 7) nadużycia zajmowanego stanowiska lub służby dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
- 8) samowolnego oddalenia się funkcjonariusza z rejonu zakwaterowania, jeżeli pełni służbę w systemie skoszarowanym, a także nieusprawiedliwionego opuszczenia lub niestawienia się w miejscu pełnienia służby;
- 9) porzucenia służby.

2. Celem postępowania dyscyplinarnego jest w szczególności:

- 1) ustalenie, czy czyn, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, zwany dalej

„czynem”, został popełniony i czy obwiniony jest jego sprawcą;

- 2) wszechstronne wyjaśnienie okoliczności i przyczyn popełnienia czynu;
- 3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie;
- 4) wymierzenie funkcjonariuszowi współmiernej do popełnionego przez niego czynu kary dyscyplinarnej.

§ 9. Postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem dwuinstancyjnym.

§ 10. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna przełożony:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza lub na polecenie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 3) na wniosek sądu lub prokuratora albo na wniosek innego organu, instytucji lub osoby prawnej lub fizycznej, w tym pokrzywdzonej wskutek czynu funkcjonariusza.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przełożony zawiadamia składającego wniosek o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyniku tego postępowania. Materiały sprawy przekazane przez sąd, prokuratora, instytucję albo pokrzywdzonego włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

§ 11. 1. Przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego przełożony może podjąć w niezbędnym zakresie czynności wyjaśniające, jeżeli wiadomość o popełnieniu czynu budzi wątpliwości, w szczególności co do faktu jego popełnienia, charakteru naruszenia dyscypliny służbowej lub osoby sprawcy.

2. Czynności wyjaśniające, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia ich podjęcia, przy czym w każdym przypadku powinny zostać zakończone najpóźniej w dniu upływu terminu, o którym mowa w art. 147 ust. 1 ustawy.

3. Z przeprowadzonych czynności wyjaśniających sporządza się sprawozdanie.

§ 12. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo czyn nie zawiera znamion czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną;
- 2) sprawca czynu nie ponosi odpowiedzialności dyscyplinarnej;
- 3) sprawca czynu zmarł;
- 4) nastąpiło przedawnienie, o którym mowa w art. 147 ustawy;

5) postępowanie co do tego samego czynu tego samego funkcjonariusza zostało prawomocnie ukończone lub toczy się.

2. Postępowania dyscyplinarnego można nie wszczynać, a wszczęte należy umorzyć, gdy:

- 1) okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a naruszenie dyscypliny służbowej przez funkcjonariusza jest znikome;
- 2) naruszenie dyscypliny służbowej przez funkcjonariusza oraz okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a nie zachodzi potrzeba wymierzenia kary surowszej niż nagana z ostrzeżeniem i funkcjonariusz wyraził pisemną zgodę na dobrowolne poddanie się takiej karze dyscyplinarnej.

3. Postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wydaje przełożony. Na postanowienie to stronom przysługuje zażalenie. Przepisy § 31, 33 i 35 stosuje się odpowiednio.

§ 13. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

2. Odpis postanowienia, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne, zwanemu dalej „obwinionym”, oraz kierownikowi jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego właściwej w sprawach kadrowych.

3. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego wydającego postanowienie;
- 2) datę i miejsce wydania;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) wskazanie podstawy prawnej;
- 5) określenie czynu zarzucanego obwinionemu ze wskazaniem, jakie przepisy naruszył;
- 6) kwalifikację prawną czynu, jeżeli czyn stanowi wykroczenie lub przestępstwo;
- 7) stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego wyznaczonego do przeprowadzenia postępowania;
- 8) uzasadnienie;
- 9) informację o pouczeniu obwinionego o uprawnieniach przysługujących mu w toku postępowania dyscyplinarnego;
- 10) imienną pieczęć i podpis przełożonego oraz pieczęć jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

4. Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego okaże się, że obwinionemu należy zarzucić czyn nieobjęty postanowieniem o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci, przełożony wydaje postanowienie o zmianie postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Czynności wyjaśniające, o których mowa w § 11 ust. 1, oraz postępowanie dyscyplinarne prowadzi rzecznik dyscyplinarny wyznaczony do prowadzenia sprawy przez przełożonego.

§ 15. 1. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje i odwołuje, w każdej jednostce organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na wniosek jej kierownika, spośród funkcjonariuszy tej jednostki. Wniosek składa się na 30 dni przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3.

2. W jednostce organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego powołuje się co najmniej jednego i nie więcej niż trzech rzeczników dyscyplinarnych.

3. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje się, za jego pisemną zgodą, na okres 2 lat.

4. Rzecznikiem dyscyplinarnym może być funkcjonariusz w służbie stałej, posiadający w dniu powołania co najmniej pięcioletni staż służby, który:

- 1) nie był karany sędownie i dyscyplinarnie;
- 2) posiada co najmniej dobrą opinię służbową;
- 3) nie zajmuje stanowiska służbowego: zastępcy lub doradcy Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, kierownika lub zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 16. 1. Rzecznika dyscyplinarnego odwołuje się niezwłocznie w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę jego zwolnienia ze służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) prawomocnego skazania wyrokiem sądu lub ukarania karą dyscyplinarną;
- 3) przeniesienia do innej jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub oddelegowania do pełnienia służby poza Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Rzecznika dyscyplinarnego odwołuje się na jego pisemny wniosek lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której został powołany.

§ 17. 1. Rzecznik dyscyplinarny wyłącza się od prowadzenia czynności wyjaśniających lub postępowania dyscyplinarnego, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
- 2) jest małżonkiem obwinionego, jego obrońcy lub osoby pokrzywdzonej albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób;
- 3) jest krewnym lub powinowatym obwinionego lub osoby pokrzywdzonej w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia między dziećmi rodzeństwa osób wymienionych w pkt 2, albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) był świadkiem zdarzenia lub w tej sprawie został przesłuchany w charakterze świadka;
- 5) między nim a obwinionym lub osobą pokrzywdzoną zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do bezstronności;
- 6) jest podwładnym obwinionego, jego obrońcy lub osoby pokrzywdzonej.

2. Rzecznik dyscyplinarny bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności uzasadniające jego wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

3. Rzecznik dyscyplinarny o zaistnieniu okoliczności wymienionych w ust. 1 niezwłocznie zawiadamia pisemnie przełożonego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne.

4. Obwiniony i osoba pokrzywdzona może złożyć przełożonemu, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, uzasadniony wniosek o wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego. Przełożony wydaje postanowienie o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego.

5. Do czasu wydania przez przełożonego postanowienia, o którym mowa w ust. 4, rzecznik dyscyplinarny podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki.

6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio w przypadku podjęcia czynności wyjaśniających, o których mowa w § 11 ust. 1.

§ 18. 1. Rzecznik dyscyplinarny zbiera dowody i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, w szczególności przesłuchuje osobę pokrzywdzoną, obwinionego i świadków, występuje do przełożonego z wnioskiem o zlecenie przeprowadzenia odpowiednich badań i ekspertyz oraz zasięga niezbędnych opinii.

2. Z przesłuchania osoby pokrzywdzonej, obwinionego, świadków i biegłych sporządza się protokół.

3. Rzecznik dyscyplinarny przed przesłuchaniem osoby pokrzywdzonej, świadka i biegłego uprzedza ją o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Fakt uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań odnotowuje się w protokole przesłuchania.

§ 19. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego postanowienia wydaje rzecznik dyscyplinarny, o ile ich wydanie nie jest zastrzeżone dla przełożonego. Przepis § 13 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Na postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego, z wyłączeniem postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego oraz postanowienia o zmianie postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, obwinionemu i jego obrońcy przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do przełożonego za pośrednictwem wydającego postanowienie, w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia, a jeżeli postanowienie wydał przełożony — do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Jeżeli postanowienie wydał Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zażalenie nie przysługuje, a obwiniony może złożyć Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. Przełożony po rozpatrzeniu zażalenia wydaje, w terminie 7 dni od dnia jego wniesienia, postanowienie o:

- 1) utrzymaniu zaskarżonego postanowienia w mocy albo
- 2) uchyleniu zaskarżonego postanowienia i jego zmianie lub zwrocie do ponownego rozpatrzenia — w całości lub w części.

5. Postanowienia wydane w toku postępowania dyscyplinarnego niezwłocznie doręcza się na piśmie obwinionemu i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony w sprawie.

§ 20. Obwiniony ma prawo do:

- 1) odmowy składania wyjaśnień;
- 2) zgłaszania wniosków dowodowych, w tym o przesłuchanie świadków;
- 3) ustanowienia obrońcy spośród funkcjonariuszy, jeżeli funkcjonariusz ten wyrazi na to zgodę;
- 4) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek.

§ 21. 1. Wnioski dowodowe zgłasza się na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, ze wskazaniem okoliczności, które mają być udowodnione.

2. Rzecznik dyscyplinarny nie może odmówić przeprowadzenia dowodów mających istotne znaczenie dla wyjaśnienia sprawy.

3. Rzecznik dyscyplinarny odmawia uwzględnienia wniosku dowodowego, jeżeli:

- 1) przeprowadzenie dowodu jest sprzeczne z prawem;

- 2) okoliczność, która ma zostać udowodniona, jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
- 3) okoliczność, która ma zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy lub dowodu nie da się przeprowadzić;
- 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania dyscyplinarnego.

4. Oddalenie wniosku dowodowego następuje w drodze postanowienia.

§ 22. 1. Obwiniony może ustanowić obrońcę na piśmie na każdym etapie postępowania dyscyplinarnego. Do obrońcy stosuje się odpowiednio przepis § 17 ust. 1.

2. Obrońcy przysługują uprawnienia obwinionego i prawo do uczestniczenia w czynnościach przeprowadzanych z udziałem obwinionego.

§ 23. 1. Postępowanie dyscyplinarne powinno być ukończone w terminie 30 dni kalendarzowych od dnia jego wszczęcia.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony może, w drodze postanowienia, przedłużyć postępowanie dyscyplinarne na dalszy czas oznaczony, niezbędny do jego zakończenia, nieprzekraczający 3 miesięcy.

§ 24. 1. Postępowanie dyscyplinarne zawiesza się, gdy:

- 1) zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca jego prowadzenie — na czas trwania przeszkody;
- 2) czyn stanowi jednocześnie przestępstwo — do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego, zwłaszcza gdy wymierzenie funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej zależy od wyników postępowania karnego i czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy popełnienie przestępstwa przez funkcjonariusza jest oczywiste, a pozostawienie funkcjonariusza w służbie godzi w jej interes.

3. Postępowanie dyscyplinarne zawiesza przełożony w drodze postanowienia.

4. Przełożony wydaje postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających zawieszenie postępowania dyscyplinarnego.

§ 25. 1. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny uzna, że cele postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 1—3, zostały osiągnięte, zaznajamia obwinionego z materiałami postępowania dyscyplinarnego.

2. Obwiniony ma prawo, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z materiałami postępowania dyscypli-

narnego, złożyć pisemny wniosek o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego, o czym poucza się obwinionego, a wzmiankę o pouczeniu zamieszcza się w protokole.

3. Wniosek o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego rozpatruje rzecznik dyscyplinarny. W przypadku nieuwzględnienia wniosku rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku o uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego.

4. Z czynności zaznajomienia obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego sporządza się protokół.

§ 26. 1. Rzecznik dyscyplinarny, po zapoznaniu obwinionego z materiałami postępowania dyscyplinarnego, jeżeli nie zachodzi potrzeba ich uzupełnienia, wydaje postanowienie o zamknięciu postępowania dyscyplinarnego i sporządza, w terminie 3 dni od dnia zamknięcia postępowania dyscyplinarnego, sprawozdanie z jego przebiegu, które niezwłocznie przekazuje przełożonemu.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe przełożonego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) dokładne określenie zarzucanego obwinionemu czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności oraz skutków jego popełnienia, wraz ze wskazaniem przepisów, które obwiniony naruszył, oraz podanie kwalifikacji prawnej w przypadku gdy czyn stanowi jednocześnie wykroczenie lub przestępstwo;
- 5) opis, ustalonego na podstawie zebranych dowodów, stanu faktycznego;
- 6) wnioski dotyczące orzeczenia dyscyplinarnego co do umorzenia postępowania dyscyplinarnego lub wymiaru kary dla obwinionego, z uzasadnieniem i wskazaniem okoliczności łagodzących i obciążających.

Rozdział 4

Wymierzanie kar dyscyplinarnych

§ 27. 1. Na podstawie zebranego w toku postępowania dyscyplinarnego materiału dowodowego przełożony orzeka o:

- 1) niewinnieniu obwinionego, jeżeli zebrane w toku postępowania dyscyplinarnego dowody nie potwierdziły zarzutów stawianych obwinionemu lub obwiniony w toku postępowania karnego, postę-

powania w sprawie o wykroczenie lub postępowania w sprawie o przestępstwo albo wykroczenie skarbowe został uniewinniony lub postępowanie to umorzono, a czyn nie stanowi naruszenia dyscypliny służbowej, albo

- 2) umorzeniu postępowania, jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w § 12, albo
- 3) uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu i wymierzeniu kary dyscyplinarnej, albo
- 4) uznaniu obwinionego winnym popełnienia czynu i odstąpieniu od wymierzenia kary.

2. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, przełożony wydaje w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania z przebiegu postępowania dyscyplinarnego.

§ 28. 1. Przy wymiarze kary dyscyplinarnej oraz w przypadku odstąpienia od jej wymierzenia przełożony uwzględnia w szczególności: rodzaj i wagę czynu, a zwłaszcza charakter obowiązków służbowych, które obwiniony naruszył lub których nie dopełnił, okoliczności, w jakich czyn został popełniony, pobudki jego popełnienia, stopień winy, zachowanie się obwinionego przed i po popełnieniu czynu, okres pozostawania obwinionego w służbie i jego opinię służbową.

2. Na zaostrenie wymiaru kary dyscyplinarnej wpływa:

- 1) popełnienie czynu pod wpływem alkoholu lub innego środka odurzającego;
- 2) uprzednia karalność sądowa lub dyscyplinarna;
- 3) popełnienie czynu z motywacji zasługującej na szczególne potępienie lub w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

§ 29. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, za jeden czyn wymierza się tylko jedną karę dyscyplinarną.

§ 30. 1. Jeżeli przełożony uzna, że obwinionemu należy wymierzyć karę, do której wymierzenia nie jest uprawniony, akta postępowania dyscyplinarnego przesyła niezwłocznie Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wnioskiem o wymierzenie określonej kary. Wniosek nie wiąże Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. W przypadku uznania, że wystarczającą karą byłaby kara wymierzona przez przełożonego, który wystąpił z wnioskiem, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zwraca akta postępowania dyscyplinarnego temu przełożonemu z poleceniem orzeczenia kary, do wymierzenia której jest uprawniony przełożony.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne uchybienia lub braki dowodowe w przeprowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zwraca akta w drodze postanowienia przełożonemu, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania, w celu usunięcia uchybień albo uzupełnienia braków, określając termin ich usunięcia.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 2, wskazuje, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania dyscyplinarnego i jakie braki należy usunąć.

§ 31. 1. Orzeczenie o ukaraniu, odstąpieniu od wymierzenia kary, umorzeniu postępowania albo uniewinnieniu, o którym mowa w § 27 ust. 1, zawiera:

- 1) datę i miejsce wydania orzeczenia;
- 2) stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe przełożonego wydającego orzeczenie;
- 3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) określenie czynu zarzucanego obwinionemu oraz jego kwalifikację prawną, jeżeli czyn stanowi również wykroczenie lub przestępstwo;
- 5) rozstrzygnięcie w sprawie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne ze wskazaniem obowiązków służbowych, które obwiniony naruszył lub których nie dopełnił;
- 7) pouczenie o prawie wniesienia odwołania;
- 8) imienną pieczęć i podpis przełożonego oraz pieczęć jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Rozstrzygnięcie zawiera informację o uniewinnieniu albo o stwierdzeniu winy i rodzaju wymierzonej kary dyscyplinarnej lub o odstąpieniu od wymierzenia kary.

3. Orzeczenie doręcza się niezwłocznie obwinionemu oraz kierownikowi jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego właściwej w sprawach kadrowych.

4. W przypadku gdy uzasadnienie orzeczenia zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową lub służbową, obwinionemu doręcza się orzeczenie bez uzasadnienia, z zawiadomieniem, że uzasadnienie orzeczenia zostało sporządzone.

5. Obwiniony ma prawo zapoznać się z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 4. Przed udostępnieniem uzasadnienia przełożony lub rzecznik dyscyplinarny poucza obwinionego o obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych zawartych w uzasadnieniu i uprzedza o skutkach niedopełnienia tego obowiązku. Fakt pouczenia obwiniony potwierdza własnoręcznie podpisem.

Rozdział 5

Postępowanie odwoławcze

§ 32. 1. Odwołanie od orzeczenia składa się na piśmie Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, za pośrednictwem przełożonego, który wydał orzeczenie.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

3. Orzeczenie, od którego nie wniesiono w terminie odwołania, po jego upływie staje się prawomocne i podlega wykonaniu.

4. Od orzeczenia wydanego przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego odwołanie nie przysługuje, jednakże obwiniony, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, może zwrócić się do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis § 35 stosuje się odpowiednio.

§ 33. Przełożony, który wydał orzeczenie, w terminie 7 dni od dnia złożenia odwołania, przesyła odwołanie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 34. 1. W postępowaniu odwoławczym nie prowadzi się postępowania dowodowego co do istoty sprawy.

2. W wyjątkowych przypadkach, przy rozpatrywaniu odwołania Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, uznając potrzebę uzupełnienia materiałów postępowania dyscyplinarnego, może zlecić ich uzupełnienie, nakazując przeprowadzenie określonego dowodu.

§ 35. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, po rozpoznaniu odwołania, wydaje orzeczenie o:

- 1) utrzymaniu w mocy orzeczenia wydanego w pierwszej instancji albo
- 2) zmianie orzeczenia wydanego w pierwszej instancji co do istoty, albo
- 3) uchyleniu orzeczenia wydanego w pierwszej instancji i skierowaniu sprawy do ponownego rozpoznania, wskazując uchybienia, które należy usunąć, i dowody, które należy przeprowadzić, albo
- 4) uchyleniu orzeczenia wydanego w pierwszej instancji i umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

§ 36. Orzeczenie, o którym mowa w § 35, zawiera:

- 1) oznaczenie organu wydającego orzeczenie;
- 2) datę i miejsce wydania orzeczenia;
- 3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) wskazanie orzeczenia, od którego zostało złożone odwołanie;
- 5) rozstrzygnięcie wydane po rozpoznaniu odwołania;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

7) pouczenie o prawie wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego;

8) podpis i pieczęć Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 37. Przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio w postępowaniu odwoławczym, z wyłączeniem przepisów § 11, § 13, § 23 ust. 2 i § 26.

§ 38. W orzeczeniu, o którym mowa w § 35 pkt 2, nie można wymierzyć obwinionemu kary surowszej niż wymierzona w zaskarżonym orzeczeniu o ukaraniu.

Rozdział 6

Wykonywanie kar dyscyplinarnych

§ 39. Po uprawomocnieniu się orzeczenia o ukaraniu przełożony niezwłocznie wykonuje orzeczoną karę.

§ 40. 1. Orzeczenie o ukaraniu włącza się do akt osobowych funkcjonariusza, zwanego w tym rozdziale „ukaranym”.

2. Przełożony, który wydał orzeczenie o ukaraniu, mając na uwadze jego względy wychowawcze lub prewencyjne, może podać treść orzeczenia do wiadomości wszystkim lub niektórym funkcjonariuszom jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której ukarany pełni służbę.

§ 41. Wykonanie kar dyscyplinarnych polega na:

- 1) przeprowadzeniu rozmowy i wytknięciu niewłaściwego postępowania — przy wymierzeniu kary upomnienia, nagany i surowej nagany;
- 2) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i uprzedzeniu ukaranego o możliwości wymierzenia kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary surowszej, jeżeli ponownie popełni czyn — przy wymierzeniu kary nagany z ostrzeżeniem lub kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 3) wydaniu rozkazu personalnego o przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe — przy wymierzeniu kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe;
- 4) wydaniu rozkazu personalnego o utracie posiadanego stopnia i powrocie do stopnia bezpośrednio niższego — przy wymierzeniu kary obniżenia stopnia;
- 5) wydaniu rozkazu personalnego o utracie stopnia oficerskiego i powrocie do stopnia szeregowego — przy wymierzeniu kary pozbawienia stopnia oficerskiego;
- 6) przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i ostrzeżeniu, że za ponowne popełnienie czynu ukarany może zostać wydalony

ze służby — przy wymierzeniu kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby;

- 7) wydaniu rozkazu personalnego o zwolnieniu ze służby — przy wymierzeniu kary wydalenia ze służby.

Rozdział 7

Zatarcie i darowanie kar dyscyplinarnych

§ 42. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej oznacza uznanie kary za niebyłą oraz usunięcie z akt osobowych funkcjonariusza orzeczenia o ukaraniu i uczynienie nieczytelnym informacji o ukaraniu.

2. Zatarcie kary dyscyplinarnej nie usuwa skutków wykonania kary.

3. Jeżeli funkcjonariusz popełnił czyn, za który została mu wymierzona kara dyscyplinarna, przed upływem okresu wymaganego do zatarcia poprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, jest dopuszczalne tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar dyscyplinarnych.

§ 43. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z mocy prawa po upływie:

- 1) 3 miesięcy od dnia wykonania kary upomnienia;
- 2) 6 miesięcy od dnia wykonania kary nagany;
- 3) 9 miesięcy od dnia wykonania kary surowej nagany i nagany z ostrzeżeniem;
- 4) 12 miesięcy od dnia wykonania kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku;
- 5) 15 miesięcy od dnia wykonania kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe oraz obniżenia stopnia;
- 6) 18 miesięcy od dnia wykonania kary pozbawienia stopnia oficerskiego;
- 7) 24 miesięcy od dnia wykonania kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby.

§ 44. Zatarcie kary dyscyplinarnej nie następuje w przypadku wymierzenia funkcjonariuszowi kary wydalenia ze służby lub kary obniżenia stopnia połączonej z karą wydalenia ze służby.

§ 45. Zatarcie kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1—4 ustawy, może nastąpić w każdym czasie, a kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 146 ust. 1 pkt 5—9 ustawy, może nastąpić po upływie połowy terminów określonych w § 43 pkt 4—7 — w przypadku nienagannego przebiegu służby, potwierdzonego w opinii służbowej funkcjonariusza.

§ 46. 1. Kara dyscyplinarna może być w każdym czasie darowana lub zatarta za męstwo lub odwagę albo istotne osiągnięcia w służbie, wykazane przez funkcjonariusza po prawomocnym orzeczeniu kary dyscyplinarnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wykonanie kary już nastąpiło, kara dyscyplinarna ulega zatarciu.

§ 47. 1. W przypadku, o którym mowa w § 45 i § 46 ust. 1, postanowienie o darowaniu lub zatarciu kary dyscyplinarnej wydaje przełożony, który karę dyscyplinarną wymierzył.

2. Postanowienie o darowaniu lub zatarciu kary dyscyplinarnej doręcza się niezwłocznie funkcjonariuszowi oraz dołącza do akt osobowych funkcjonariusza.

3. Postanowienie o darowaniu lub zatarciu kary dyscyplinarnej usuwa się z akt osobowych funkcjonariusza po upływie 6 miesięcy od dnia jego wydania.

Rozdział 8

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego

§ 48. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe;
- 2) zostały ujawnione istotne dla sprawy nowe fakty lub dowody, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego;
- 3) orzeczenie wydano z naruszeniem przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 4) orzeczenie zostało wydane na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

2. Postępowania dyscyplinarnego nie wznowia się na niekorzyść obwinionego po ustaniu karalności czynu.

§ 49. Postępowania dyscyplinarnego nie wznowia się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 50. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje z urzędu lub na wniosek obwinionego, a w przypadku jego śmierci na wniosek jego krewnego w linii prostej, przysposabiającego lub przysposobionego, rodzeństwa albo małżonka.

§ 51. 1. Przełożony, który wydał orzeczenie kończące postępowanie dyscyplinarne, wznowia lub odmawia wznowienia postępowania dyscyplinarnego w drodze postanowienia.

2. Na postanowienie w przedmiocie wznowienia postępowania dyscyplinarnego obwinionemu lub osobie, która złożyła wniosek o wznowienie tego postępowania, przysługuje zażalenie.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie obwinionemu lub osobie, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydane przez:

Rozdział 9

- 1) kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego — przysługuje zażalenie do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 2) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego — przysługuje wniosek do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o ponowne rozpatrzenie sprawy

— w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 52. 1. Postanowienie o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego stanowi podstawę do przeprowadzenia postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Postępowanie to prowadzi wyznaczony przez przełożonego rzecznik dyscyplinarny. Przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio.

2. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, przełożony wydaje orzeczenie, w którym:

- 1) odmawia uchylecia dotychczasowego orzeczenia;
- 2) uchyla dotychczasowe orzeczenie i rozstrzyga o istocie sprawy.

Przepis § 31 stosuje się odpowiednio.

3. Na orzeczenie wydane w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego obwinionemu lub osobie, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, służy odwołanie. Przepisy o postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio.

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 53. W sprawach nieuregulowanych w rozporządzeniu, w zakresie postępowania dyscyplinarnego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²⁾).

§ 54. Przepisy rozporządzenia stosuje się do postępowań dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych do dnia jego wejścia w życie.

§ 55. Rzecznik dyscyplinarny powołany na podstawie przepisów dotychczasowych wykonuje obowiązki do końca okresu, na jaki został powołany.

§ 56. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania wyróżnień funkcjonariuszom Urzędu Ochrony Państwa, przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych, wymierzania i wykonywania kar oraz odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwości przełożonych w tych sprawach (Dz. U. Nr 133, poz. 1495), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800 i Nr 267, poz. 2647).

2691

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 15 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o grach i zakładach wzajemnych

Na podstawie art. 19 ust. 6, art. 20 ust. 5, art. 24 ust. 3, art. 38 ust. 5, art. 39 ust. 6, art. 44a ust. 3 oraz

art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 102, poz. 948 i Nr 217, poz. 2133) wprowadza się następujące zmiany: